NORAKSTS

Lieta Nr.A42 5705 08
143/AA43-0966-10/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 2.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A.Šteinberga,
tiesneši K.Berķis un M.Birzgalis,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *G.C.* un viņa pārstāvei *V.C.*, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa pārstāvim *G.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.C.* pieteikumu (sūdzību) par Valsts policijas Jēkabpils rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2008.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.021/PB466538 atcelšanu, sakarā ar *G.C.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 21.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 27.martā plkst.10.49 Jēkabpils rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk arī – iestāde) 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PB466538 (turpmāk – Protokollēmums), kurā konstatēja, ka *G.C.* 2008.gada 27.martā plkst.10.44 bija apturējis transportlīdzekli Toyota Corolla, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), Jēkabpilī uz Akmeņu ielas virzienā no Pormaļa ielas uz Pasta ielu ceļa labajā pusē 326.ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā, tādējādi izdarot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.11.apakšpunkta pārkāpumu. *G.C.* atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta piektās daļas 12.punktam par minētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods Ls 10 apmērā.

Ar Jēkabpils rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2008.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.021/PB466538 (turpmāk – Lēmums) Protokollēmums atstāts negrozīts.

[2] *G.C.* (turpmāk – iesniedzējs) iesniedza sūdzību tiesā, lūdzot Lēmumu atcelt turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[2.1] Likumdevējs ir nodalījis administratīvo atbildību par apstāšanos un stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā, paredzot atšķirīgus sodus.

Iesniedzējs nav izdarījis LAPK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jo nestāvēja 326.ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā, bet gan bija apstājies uz laiku, kas nepārsniedza piecas minūtes, lai uzņemtu pasažieri – savu sievu *C.C.*, kura atgriezās no tirgus.

[2.2] Tā kā 326.ceļa zīmei bija pievienota papildzīme ar tās darbības zonu (bez tam šī papildzīme bija bojāta un nebija pietiekami skaidri saskatāma), iesniedzējs uzskatīja, ka 326.ceļa zīme darbojas līdz tirgus iebrauktuves ceļam, līdz ar to transportlīdzekļa apstāšanās vietā zīmes darbības zona bija beigusies.

[2.3] Uzliekot sodu, netika ņemts vērā pārkāpuma raksturs, iespējamā pārkāpuma smagums, pārkāpēja personība (mantiskais stāvoklis).

[2.4] Lietas apstākļi netika vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētīti, un administratīvā pārkāpuma fakts nav konstatēts ar pierādījumiem. Ticamību piešķirot tikai policijas darbinieka paskaidrojumiem, ir pārkāpts iesniedzēja uzklausīšanas pienākums. Iestāde nevērtēja, vai izdarītais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Lēmuma pieņemšanā netika veicināts privāttiesību ievērošanas princips, tika pārkāpts tiesiskuma, patvaļas aizlieguma, procesuālā taisnīguma princips.

[3] Iestāde pirmās instances tiesā sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumam nepiekrīt, jo iesniedzēja vaina ir pierādīta ar Protokollēmumu, kā arī personu un policijas darbinieka paskaidrojumiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 21.septembra spriedumu *G.C.* sūdzība noraidīta un Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunktam aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Tādējādi, lai iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu, nepieciešams konstatēt, ka viņš bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunkta nosacījumus.

[4.2] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku ziņojumi, citi dokumenti, foto uzņēmumi.

Tiesa konstatēja, ka lietā ir šādi pierādījumi.

[4.2.1] 2008.gada 27.marta Protokollēmums (*lietas 11.lapa*) par to, ka 2008.gada 27.martā plkst.10.44 Jēkabpilī uz Akmeņu ielas virzienā no Pormaļa ielas uz Pasta ielu ceļa labajā pusē iesniedzējs bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai 326.ceļa zīmes darbības zonā. Pārkāpums fiksēts ar fotoaparātu. Protokollēmumam pievienots iesniedzēja paskaidrojums.

[4.2.2] 2008.gada 27.martā iesniedzēja pašrocīgi rakstītais paskaidrojums (*lietas 23.lapa*), kurā viņš norāda, ka iebrauca Akmeņu ielā no Pasta ielas puses līdz tirgus laukumam, aiz diviem iebraucamiem ceļiem uz tirgu apgriezās un apstājās ielas labajā pusē. Nekādas apstāšanās zīmes nebija. Stāvēja apmēram piecas minūtes.

[4.2.3] Inspektora *K.K.* 2008.gada 14.aprīļa ziņojums (*lietas 25.lapa*), kurā viņš norāda, ka 2008.gada 27.martā ar dienesta automašīnu patrulēja Jēkabpilī pa Pasta ielu virzienā no Zaļās ielas uz Viestura ielu. Pasta un Akmeņu ielu krustojumā pamanīja, ka Akmeņu ielā labajā pusē virzienā no Pormaļa ielas uz Pasta ielu stāv transportlīdzeklis, pārkāpjot apstāšanās noteikumus. Inspektors turpināja ceļu pa Pasta ielu, izbrauca cauri Vecpilsētas laukumam uz Brīvības ielu un nogriezās uz Akmeņu ielu. Transportlīdzeklis joprojām stāvēja Akmeņu ielā virzienā no Pormaļa ielas uz Pasta ielu, ceļa labajā pusē, pārkāpjot 326.ceļa zīmi „Apstāties aizliegts" un 803.ceļa zīmi „Darbības zona 200 m". Inspektors piegāja pie transportlīdzekļa, kurā sēdēja iesniedzējs, stādījās priekšā un izskaidroja pārkāpuma būtību. Iesniedzējs noliedza pārkāpumu un vēlējās rakstīt paskaidrojumu. Iesniedzējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Pārkāpums fiksēts ar fotoaparātu. 326.ceļa zīme „Apstāties aizliegts" un 803.ceļa zīme „Darbības zona 200 m" ir izvietotas no abām ielas pusēm. Uz pārkāpuma brīdi 803.ceļa zīme bija minimāli liekta, bet skaidri salasāma un saredzama.

[4.2.4] Zīmēta pārkāpuma fiksēšanas vietas shēma (*lietas 27.lapa*).

[4.2.5] Pārkāpuma fiksēšanas vietas fotogrāfijas (*lietas 20.-22.lapa*).

[4.2.6] *C.C.* 2009.gada 1.septembra tiesas sēdē sniegtā liecība par to, ka ar iesniedzēju brauca uz tirgu, apstājās tirgus stāvvietā. Lieciniece aizgāja uz tirgu, bet iesniedzējs palika transportlīdzeklī. Kad lieciniece atgriezās, iesniedzējs viņu pamanīja un apgrieza transportlīdzekli, lai viņu uzņemtu. Taču lieciniece pie pēdējā kioska aizkavējās uz apmēram vienu minūti, jo ieraudzīja ziemas apavus, ko gribēja nopirkt. Lieciniece apavus uzmērīja, bet, tā kā tie nederēja, viņa tos nenopirka.

[4.3] Novērtējot konstatētos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kā arī vadoties pēc tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa atzina, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka iesniedzējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā.

[4.4] Lietā nav strīda, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī transportlīdzeklis atradās 326.ceļa zīmes darbības zonā. Lietā pastāv strīds par to, vai transportlīdzeklis konkrētajā vietā bija novietots stāvēšanai vai bija apstājies uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, lai uzņemtu pasažieri. Tāpat strīds pastāv par to, vai no 326.ceļa zīmes un tai pievienotās papildzīmes noformējuma nepārprotami varēja izsecināt zīmju darbības zonas garumu.

[4.5] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.40.apakšpunktu stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā. Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.4.apakšpunktam apstāšanās ir transportlīdzekļa

apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā.

Ceļu satiksmes noteikumu 282.26.apakšpunkts noteic, ka 326.ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā transportlīdzekļiem aizliegts gan apstāties, gan stāvēt.

Tātad, lai atzītu, ka transportlīdzeklis konkrētajā vietā bija apstājies, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērojams naudas sods Ls 5 apmērā, nevis novietots stāvēšanai, tiesai bija jāizvērtē Ceļu satiksmes noteikumu 1.40. un 1.4.apakšpunktā sniegto definīciju atšķirīgā pazīme, proti, transportlīdzekļa apturēšanas ilgums un mērķis.

[4.5.1] Attiecībā par transportlīdzekļa apturēšanas ilgumu iesniedzējs savā paskaidrojumā, kas sniegts uzreiz pēc pārkāpuma fiksēšanas, norāda, ka stāvēšana ilgusi apmēram 5 minūtes. Tiesas sēdē iesniedzējs atzina, ka transportlīdzekli novietojis pārkāpuma vietā, kad no 50 m attāluma redzējis pasažieri atgriežamies no tirgus. Lieciniece, konkrētajā gadījumā – pasažiere, tiesas sēdē norādīja, ka, atgriežoties no tirgus, pie pēdējā kioska pamanīja ziemas apavus, kurus uzmērīja, un tad gāja uz transportlīdzekli.

Vērtējot šos pierādījumus kopsakarā un balstoties uz dzīvē gūtajiem novērojumiem, tiesa atzina, ka iesniedzēja stāvēšana pārkāpuma vietā ir ilgusi vairāk kā piecas minūtes. Tiesas ieskatā laika periods, kas nepieciešams, lai vecāka gada gājuma sieviete ziemas laikā noietu 50 m garu ceļa posmu un piemērītu ziemas apavus, nevar būt īsāks par piecām minūtēm.

[4.5.2] Attiecībā par transportlīdzekļa apturēšanas mērķi, lai uzņemtu pasažieri, tiesa norāda turpmāk minēto.

Lai transportlīdzekļa apturēšanu atzītu par apstāšanos, nevis stāvēšanu, kumulatīvi ir jāizpildās diviem nosacījumiem: 1) apturēšanas laiks nepārsniedz piecas minūtes un 2) tas nepieciešams pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā. No minētā tiesa secināja, ka likumdevējs laika periodu līdz piecām minūtēm ir noteicis, par pamatu ņemot maksimālo iespējamo laika periodu, kāds pieļaujams pasažieru iekāpšanai vai izkāpšanai, kravas iekraušanai vai izkraušanai. Proti, citas papildus darbības, saistītas ar pasažieru iekāpšanu vai izkāpšanu, kravas iekraušanu vai izkraušanu, šajās piecās minūtēs nav paredzēts veikt.

Tiesas sēdē nepierādījās fakts, ka pasažieres iekāpšanai transportlīdzeklī būtu bijis nepieciešams piecu minūšu ilgs laika periods. Iesniedzējs pats norādīja, ka pārkāpuma vietā novietojis transportlīdzekli jau tad, kad no 50 m attāluma redzējis pasažieri nākam no tirgus. Līdz ar to iesniedzēja apgalvojumu, ka transportlīdzeklis apturēts 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai uzņemtu pasažieri, tiesa atzina par nepamatotu.

[4.6] Tiesas ieskatā iesniedzēja arguments, ka 326.ceļa zīmei pievienotā papildzīme bija bojāta un nebija pietiekami skaidri saskatāma, neattaisnoja izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Lietā nav strīda, ka 326.ceļa zīme par aizliegumu stāvēt un apstāties uz Akmeņu ielas ir izvietota gan virzienā no Pasta ielas uz Pormaļa ielu, gan virzienā no Pormaļa ielas uz Pasta ielu. Apstāklis, ka iesniedzējs, apgriežoties braukšanai pretējā virzienā, nevarēja zināt, kāda ceļa zīme konkrētajā vietā darbojas,

neatbrīvo viņu no atbildības par izdarīto pārkāpumu.

Lieciniece tiesas sēdē apliecināja, ka pirms transportlīdzekļa apturēšanas pārkāpuma vietā transportlīdzeklis atradies tirgus stāvvietā. Tiesas ieskatā, ja iesniedzējs bija izlēmis uz brauktuves veikt apgriešanās manevru, tad pirms tam viņam bija gan pienākums, gan arī iespēja pārliecināties, vai konkrēto ceļa posmu neregulē kāda ceļa zīme. Tiesa norādīja, ka iesniedzēja norādei, ka uz Pasta un Akmeņu ielas krustojuma izvietotās 326.ceļa zīmes papildzīme bija bojāta, šādos apstākļos nav nozīmes.

[4.7] Par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā minēto pārkāpumu paredzēts konstants soda mērs – Ls 10 apmērā.

[4.8] Nav pamata iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu, tā kā tas apdraud ceļu satiksmes kārtību un autovadītāju disciplīnu kopumā. Tiesa lietā nekonstatēja kādus īpašus apstākļus, kas iesniedzējam traucēja ievērot noteikumus. Bez tam apstāklis, ka pārkāpuma izdarīšanas vietai blakus atrodas stāvvieta, pastiprina iesniedzēja izdarītā pārkāpuma smagumu.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 21.septembra spriedumu *G.C.* iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā un tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norādīts uz turpmāk minētajiem apstākļiem.

[5.1] Apstākli, ka apstāšanās pasažiera uzņemšanai nepārsniedza 5 minūtes, tiesas sēdē atzina policijas pārstāvis un apliecināja lieciniece.

Tiesa nepareizi novērtēja liecinieces *C.C.* paskaidrojumus, jo tiesas sēdē viņa neliecināja, ka uzmērīja ziemas zābakus, bet gan liecināja, ka uz mirkli, ne ilgāku par vienu minūti, apstājās, lai zābakus apskatītu. Konstatējot, ka zābaku izmērs neatbilst, viņa nolika tos vietā un turpināja ceļu. Šī apstāšanās nepārsniedza 1 minūti. Pie automašīnas viņa pienāca vienlaikus ar policijas darbinieku.

Tikai ieraugot, ka sieva nāk ārā no tirgus, iesniedzējs ar mērķi uzņemt pasažieri izbrauca no stāvvietas ielas pretējā pusē, apgriezās, piebrauca pretim vārtiem un apstājās. 50 metru noiešanai *C.C.* vajadzēja ne vairāk kā 2 minūtes.

Ņemot vērā vidējo gājēju kustības ātrumu (Latvijas Tiesu ekspertīžu zinātniskās pētniecības laboratorijas autotehnisko ekspertīžu daļas metodiskā rekomendācija izziņas, prokuratūras un tiesas darbiniekiem) un pasažieres vecumu, aprēķināms, ka viņas vidējais ātrums 3,2 km/h (53,33 m/min), bet, ejot ātrā solī – 4,1 km/h (68,33 m/min). Tātad, atskaitot 1 minūti, ko pasažiere uzkavējās pie kioska, 4 minūšu laikā pasažiere varēja noiet 272 m ātrā solī, kas ir vairāk par visu tirgus teritoriju.

Arī savos sākotnējos paskaidrojumos iesniedzējs norādīja, ka apstājās, lai uzņemtu pasažieri, uz laiku ne ilgāku par 5 minūtēm.

[5.2] Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 271.punktam ceļa zīmēm ir jāatbilst valsts standarta prasībām. Minētais nozīmē, ka bojātas ceļa zīmes nav spēkā un nav jāievēro.

[5.3] Iesniedzējam netika dota iespēja piedalīties sūdzības izskatīšanā. Nepaziņojot par sūdzības izskatīšanu, tika pārkāptas LAPK 260.panta un 268.panta pirmās daļas 3.punkta prasības.

[6] Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības sauktā persona apelācijas sūdzību uzturēja. Iestādes pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Tiesas sēdē tika nopratināta lieciniece *C.C. (tiesas sēdes protokols lietas 69.-70.lapā)*.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieces liecības, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota.

[8] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka *G.C.* 2008.gada 27.martā plkst.10.44 bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai 326.ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunkta prasības, līdz ar to ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu.

[9] Apgabaltiesa nepiekrīt pie administratīvās atbildības sauktās personas argumentam, ka pirmās instances tiesa nav pareizi vērtējusi lietā esošos pierādījumus.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka apstākli, ka apstāšanās pasažiera uzņemšanai nepārsniedza 5 minūtes, tiesas sēdē atzina policijas pārstāvis un apliecināja lieciniece. Bez tam lieciniece *C.C.* neesot liecinājusi, ka viņa uzmērīja ziemas zābakus, bet gan esot liecinājusi, ka uz mirkli, ne ilgāku par vienu minūti, apstājās lai zābakus apskatītu; konstatējot, ka zābaku izmērs neatbilst, viņa nolika tos vietā un turpināja ceļu; šī apstāšanās nepārsniedza 1 minūti.

Atbilstoši APL 137.panta pirmās daļas 8.punktam liecinieku liecības norāda tiesas sēdes protokolā. Saskaņā ar APL 139.panta pirmo daļu administratīvā procesa dalībnieks var iepazīties ar protokolu un triju dienu laikā no tā parakstīšanas dienas iesniegt rakstveida piezīmes par protokolu, norādot tajā esošās nepilnības un nepareizības. Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka par minētajām tiesībām pirmās instances tiesa iesniedzēju ir informējusi *(tiesas sēdes protokols lietas 39.lapā)*, bet iesniedzējs piezīmes pie protokola nav iesniedzis.

Ievērojot minēto, Administratīvajai apgabaltiesai nerodas šaubas, ka pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecinieces *C.C.* liecības tiesas sēdes protokolā ir atspoguļotas pareizi. Attiecīgi apelācijas instances tiesas sēdē sniegtās liecinieces *C.C.* liecības šī iemesla dēļ ir vērtējamas kritiski. Apgabaltiesa arī apšauba, ka lieciniece var detaļās atcerēties preču aplūkošanas norisi un precīzu ilgumu, tai pat laikā nespējot atcerēties veidu, kā transportlīdzeklis bija novietots stāvvietā (atbilstoši iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem transportlīdzeklis bija novietots ar skatu uz tirgu, lai pamanītu nākam *C.C.*; savukārt lieciniece to neatcerējās, vienlaikus pieļaujot iespēju, ka transportlīdzeklis bija novietots ar aizmuguri pret tirgu) un pa kādu trajektoriju no stāvvietas izbrauca, lai gan

apgalvo, ka pamanījusi, ka transportlīdzeklim iedegas gaismas un tas sāk kustību liecinieces virzienā.

No pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām *C.C.* liecībām izriet, ka *G.C.* pie ieejas tirgū novietoja automašīnu, pamanot, ka tuvojas *C.C.*, taču *C.C.* aizkavējās pie pēdējā kioska, jo ieraudzīja ziemas zābakus, kurus vēlējās nopirkt; lieciniece zābakus uzlaikoja un konstatēja, ka tie viņai neder.

Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa, vērtējot minētās liecinieces liecības kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieka dienesta ziņojumu, kā arī paša iesniedzēja sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem – pamatoti atzina, ka iesniedzēja stāvēšana pārkāpuma konstatēšanas vietā pirms pasažiera uzņemšanas ir ilgusi vairāk kā piecas minūtes.

Nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka savos sākotnējos paskaidrojumos iesniedzējs norādījis, ka apstājās, lai uzņemtu pasažieri, uz laiku ne ilgāku par 5 minūtēm. Pārkāpuma konstatēšanas brīdī sniegtajos paskaidrojumos iesniedzējs norādījis: „stāvēju apmēram 5 minūtes" *(lietas 23.lapa)*, savukārt apstrīdēšanas iesniegumā *(lietas 24.lapa)* iesniedzējs argumentus par stāvēšanas laiku nav izteicis.

[10] Apelācijas sūdzība pamatota ar argumentu, ka 326.ceļa zīmei pievienotā papildzīme ar tās darbības zonu bija bojāta un nebija pietiekami skaidri saskatāma, līdz ar to tā kā neatbilstoša valsts standarta prasībām nebija spēkā un nebija iesniedzējam saistoša.

Apgabaltiesa norāda, ka iesniedzēja argumentu, ka papildzīme bija tiktāl bojāta, ka transportlīdzekļa vadītājam nebija zināms ar šo papildzīmi noteiktais ceļu satiksmes režīms, neapliecina citi lietā esošie pierādījumi. Policijas darbinieks dienesta ziņojumā *(lietas 25.lapa)* norādījis, ka pārkāpuma brīdī 803.papildzīme bija liekta, bet bija skaidri salasāma un saredzama. Arī iesniedzējs sākotnēji sniegtajos paskaidrojumos nav norādījis uz papildzīmes bojājuma faktu, bet gan apgalvo, ka „iebraucu Akmeņu ielā no Pasta ielas puses līdz tirgus laukumam, aiz diviem iebraucamiem ceļiem uz tirgu apgriezos un apstājos ielas labajā pusē. Nekādas apstāšanās zīmes tur nebija". Tai pat laikā pašlaik lietā nepastāv strīds, ka Akmeņu ielā virzienā no Pasta ielas uz Pormaļa ielu ielas kreisajā pusē ir novietota 326.ceļa zīme ar 803.papildzīmi.

Turklāt apgabaltiesa norāda, ka gadījumā, ja 803.papildzīme iesniedzējam nebija redzama, tad viņam vajadzēja secināt, ka 326.ceļa zīme atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 291.punktam darbojas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, t.i., līdz Pormaļa ielai (ņemot vērā, ka zīmju darbības zona nebeidzas vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas).

[11] Apelācijas sūdzība pamatota ar apsvērumu, ka iesniedzējam netika dota iespēja piedalīties sūdzības izskatīšanā; nepaziņojot par sūdzības izskatīšanu; nepaziņojot iesniedzējam par lietas izskatīšanu, pārkāptas LAPK 260.panta un 268.panta 3.punkta prasības.

No LAPK 260.panta otrās un trešās daļas izriet, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā; lietu bez personas klātbūtnes var izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka tai savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, un ja no tās nav saņemts lūgums atlikt lietas

izskatīšanu. LAPK 268.panta 3.punkts noteic, ka institūcijas (amatpersona), sagatavojot administratīvā pārkāpuma lietu izskatīšanai, izlemj, citastarp, jautājumu, vai personām, kuras piedalās lietas izskatīšanā, ir paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu.

Tai pat laikā LAPK 260.panta trešajā daļā atrunāts, ka bez tās personas klātbūtnes, kuru sauc pie administratīvās atbildības, lietu var izskatīt gadījumos, kad iestājas atbildība, citastarp, par LAPK 149.[10]pantā paredzēto apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. No minētā secināms, ka konkrētajā gadījumā, izskatot sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumu bez iesniedzēja klātbūtnes, iestāde pārkāpumu nav pieļāvusi.

Papildus apgabaltiesa norāda uz judikatūras atziņām, atbilstoši kam administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem *(sk., Senāta 2004.gada 7.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-120/2004 10.punktu)*; loģiskais pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu *(sk. Senāta 2005.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-171/2005 19.punktu)*. Ja personai tiek dotas tiesības izteikt savu viedokli apstrīdēšanas stadijā, tiesības tikt uzklausītam netiek pārkāptas *(sk. Senāta 2005.gada 13.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-400/2005 12.punktu, Senāta rīcības sēdes 2008.gada 14.oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-605/2008 10.punktu)*. Konkrētajā gadījumā apstāklis, ka iesniedzējs nav piedalījies lietas izskatīšanā, nav ietekmējis viņa tiesības tikt uzklausītam, jo savu viedokli iesniedzējs ir paudis gan paskaidrojumos pie Protokollēmuma, gan apstrīdēšanas iesniegumā.

[12] Ņemot vērā minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka iestāde Lēmumā par *G.C.* saukšanu pie administratīvās atbildības ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un pareizi kvalificējusi *G.C.* pārkāpumu atbilstoši LAPK 149.[10]panta piektās daļas 12.punkta sastāvam, kā arī pamatoti piemērojusi administratīvo sodu atbilstoši minētajā tiesību normā noteiktajai sankcijai. Minētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Jēkabpils rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2008.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.021/PB466538 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB466538) par *G.C.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 12.punkta, bet *G.C.* pieteikumu (sūdzību) noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	A.Šteinberga
Tiesneši	(paraksts)	K.Berķis
	(paraksts)	M.Birzgalis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga
2010.gada 2.decembrī